

opfyldte Nævningepligten, om dem, som udelukkende eller væsentligst ernære sig ved deres Hænders Gerning, samt om dem, der efter Nævningelistens Berigtigelse have taget Bopæl i en anden Nævningekreds. Enhver af disse Personer kan derfor, om han vil, begære sig slettet af Grundlisten, hvis han er optagen paa denne.

Af de ovennævnte Lodtrækninger gaar den første ud paa at reducere Antallet af de paa Grundlisterne opførte til 600 for den københavnske Nævningekreds, 120 for Bornholm og 200 for hver af de øvrige Nævningekredse. Listen over de saaledes udtagne kaldes Nævningekredsens Aarsliste. Ved ny Lodtrækning mellem de paa Aarslisten opførte udtages kort forinden hvert Ting*) 30 Hovednævninger og 10 Hjælpenævninger. Blandt disse udtages ved yderligere Lodtrækning Nævninger for hver enkelt Sag, der kommer frem til Domsbehandling paa vedkommende Ting. Under sidstnævnte Lodtrækning kan Anklagemyndigheden og Tiltalte hver uden Angivelse af Grund forkaste 4 af de udtrukne. Til Sagens Paakendelse kræves 12 Nævninger, og da Nævninger kun medvirke i Landsretssager, kommer en Nævningeret altsaa til at bestaa af 3 retskyndige Dommere, hvoraf den ene er Formand, og 12 Nævninger. Alle 12 Nævninger skulle paahøre Domsforhandlingen fra først til sidst. Er der Udsigt til en lang Forhandling, kan der fra først af udtages en eller to Nævninger som Reserve, hvilke da ligeledes skulle overvære Forhandlingerne for at kunne træde til, hvis nogen af de 12 Nævninger skulde faa Forfald. Skulle flere Sager foretages paa een Dag, kan Udtagelsen af Nævninger til dem alle ske ved Mødets Begyndelse (se herom nærmere Udkast til Lov om Strafferetsplejen § 267). — Naar de til den paa-gældende Sag udtagne Nævninger have indtaget deres Sæde, oplæses Anklageskriftet, og Tiltalte spørges, om han erkender sig skyldig i det der omhandlede Forhold. Erkender Tiltalte sig skyldig, kan med hans Samtykke efter Rettens Bestemmelse Nævningernes Medvirkning bortfalde. I modsat Fald paaminder Rettens Formand Nævningerne om, at de, indtil deres endelige Kendelse er afgiven, ikke angaaende Sagen maa have Samtale eller Forbindelse med nogen anden end Retten gennem dens Formand, og tager dem derpaa i Ed. Umiddelbart efter Edfæstelsen vælge Nævningerne en af deres Midte til deres Ordfører. Naar Bevisførelsen har fundet Sted, og Parterne have haft Ordet, fastsætter Retten det eller de Spørgsmaal, der skulle rettes til Nævningerne. Hvad der skal forelægges Nævningerne til Afgørelse er ikke blot, hvor vidt der er tilstrækkeligt Bevis for, at Tiltalte har udvist det Forhold, der lægges ham til Last, men ogsaa, om dette kan henføres under noget af de Straffebud, hvorom der efter Anklagen kan være Spørgsmaal. Kan der efter Sagens Beskaffenhed være Spørgsmaal om, at der foreligger en eller anden særlig Strafudelukkelsesgrund (f. Eks. Utilregnelighed eller Nødværge), eller at der foreligger særlige Omstændigheder, der bringe Forholdet ind under en højere eller lavere Strafferamme end den almindelige, vil det i Reglen være nødvendigt at stille flere, indbyrdes afhængige, Spørgsmaal til Nævningerne, for at de forskellige Muligheder kunne komme til at staa klart for dem. Ethvert Spørgsmaal skal stilles saaledes, at det kan besvares med „Ja“ eller „Nej“. Straffens Udmaaling inden for den enkelte Strafferamme er Nævningerne uvedkommende. Efter at Spørgsmaalene ere fastsatte, gennemgaar Rettens Formand i Korthed Sagen og dens Bevisligheder og forklarer saa vidt fornødent Spørgsmaalene og de Retssæt-

*) »Ting« til Nævningesager skal i København holdes mindst een Gang hver Maaned, paa Landets øvrige Tingsteder mindst een Gang hver 3die Maaned; paa Bornholm holdes dog intet Ting i December, Januar og Februar.